

Egipatski bogovi
kao munja sa
neba

Adrian Ebens

Naslov originala

Gods of Egypt as Lightning from Heaven

by Adrian Ebens

Egipatski bogovi kao munja sa neba

Prevod sa engleskog na srpski: MaranathaMedia

www.maranathamedia.rs

Novembar, 2016.

Sadržaj

Predgovor	3
Praktikovanje kamenovanja	4
Uredbe i zakoni koji nisu bili dobri	5
Posledice otpadništva oko zlatnog teleta	8
Kroz vatru	9
Kažnjavanje greha sa grehom	11
Mešano mnoštvo	11
Nadav i Avijud	13
Munja sa neba	13
Uklanjanje zaštite	16
Anđeoska razorna dela	17
Sotonina dela zaodenuta u misteriju	19
Božanski obrazac između karaktera i sile	20
Kako ćemo odlučiti?	22
Dve žene razotkrivaju službu smrti	23
Vera žene Hananejke	24
Kako je žena preljubnica bila kamenovana?	25
Ko je na Gospodnjoj strani?	30
Kolektivna odgovornost	32
Apel - budite Verejci	35

Napomena: Svi biblijski stihovi su preuzeti iz Karadžić - Daničić prevoda
osim ako nije drugačije naglašeno

Predgovor

Zaista deluje nemoguće poznavati Onoga koji vlada svemirom sa neograničenom silom i beskonačnom mudrošću. Ko može, na osnovu svog ispitivanja, otkriti Boga? Ja ne. Međutim, na stranicama Pisma postoji dokaz da ovaj veliki Bog celokupne prirode želi da Ga stvorenja koja je On stvorio poznaju i da čak imaju zajednicu s Njim. Vrhovni Izvor svake sile nam je progovorio kroz Svoga Sina; On je poslao Sina da otkrije Njegovo veliko srce ispunjeno ljubavlju i samilošću.

Isus nas uverava da je Njegov Otac upravo kao On, podjednako nežan, ispunjen ljubavlju i osetljiv na potrebe slabih ljudi (kao što smo ti i ja) koji imaju svoje borbe. "Ja i Moj Otac smo jedno...koji vide Mene, vide Oca... Jer sam Otac ima ljubav k vama." Ali kada čitamo o mnogim zapisima koji se nalaze na stranicama Biblije koji govore o tome da su grešnici bili kamenovani jer su prekršili pravila, o tome da ih je oganj progutao, da su padali mrtvi na zemlju, da ih je Gospodnja slava ubila, sumnja ostaje u nama. Da li se zaista može imati poverenja u Boga? Ovo nije beznačajno pitanje! Naša večna sudbina i sam večni život zavise od poznavanja istine o jedinom, istinitom Bogu.

"Egipatski bogovi kao munja sa neba" pruža nov pogled na, s jedne strane, božansku pravdu i milost i na, s druge strane, đavolski suprotne koncepte koje su Izraelci prihvatili, a koje je Bog dozvolio. Njihova usvojena metoda sprovođenja glavne kazne, koju su prvo Egipćani praktikovali, je ključni faktor za razumevanje mnogih uznemirujućih incidenata zapisanih u Starom zavetu. Vreme je da svi razumeju i poznaju Boga jer dođe čas suda Njegova. Kako ćemo Mu suditi?

Dr Geri Holkvist

Atlanta, Džordžija

Praktikovanje kamenovanja

Biblija u Knjizi zakona opisuje neke veoma stroge kazne:

3. Mojsijeva 20:2 "Još reci sinovima Izrailjevim: Ko god između sinova Izrailjevih ili između došljaka koji se bave u Izrailju, da od semena svog Molohu, neka se pogubi, **narod u zemlji neka ga zaspe kamenjem.**"

3. Mojsijeva 20:27 "A čovek ili žena, u kojima bi bio duh vlašarski ili gatarski, da se pogube, **kamenjem da se zaspu**, krv njihova na njih."

3. Mojsijeva 24:15-16 "A sinovima Izrailjevim kaži i reci: Ko bi god pohulio Boga svog, nosiće greh svoj. Ko bi ružio ime Gospodnje, da se pogubi, **sav narod da ga zaspe kamenjem**; i došljak i domorodac koji bi ružio ime Gospodnje, da se pogubi."

Da li je Bog započeo praktikovanje kamenovanja? Na kom mestu nam Biblija prvi put spominje odakle je poteklo ovo praktikovanje?

2. Mojsijeva 8:26 "A Mojsije reče: Ne valja tako; jer bismo prineli na žrtvu Gospodu Bogu svom što je nečisto Misircima; a kad bismo prineli na žrtvu što je nečisto Misircima na oči njihove, **ne bi li nas pobili kamenjem?**"

Kamenovanje je bila egipatska praksa. Egipćani su se na ovaj način obračunavali sa prestupom učinjenim protiv njihovih bogova. Jedan od razloga zašto su Izraelci želeli otići u pustinju kako bi prineli žrtve je bio taj što su Egipćani obožavali životinje za žrtvovanje. Postoji velika verovatnoća da je faraon bio svestan da ako bi Izraelci prineli žrtve među njima, da bi to raspirilo Egipćane da ih kamenuju.

Izraelci su usvojili ovo praktivovanje - ovo se vidi iz zapisa koji kaže šta su hteli učiniti Mojsiju.

2. Mojsijeva 17:4 "A Mojsije zavapi ka Gospodu govoreći: Šta ću činiti s ovim narodom? Još malo pa će me zasuti kamenjem."

Kada su se Halev i Isus Navin govorili ljudima da mogu otići i zauzeti Hanansku zemlju, reakcija je bila sledeća: ljudi su ih hteli kamenovati.

4. Mojsijeva 14:8-10 "Ako smo mili Gospodu, On će nas odvesti u tu zemlju, i daće nam je; a to je zemlja u kojoj teče mleko i med. Samo se ne odmećite Gospoda, i ne bojte se naroda one zemlje; jer ih možemo pojesti; odstupio je od njih zaklon njihov, a s nama je Gospod, ne bojte ih se. **Tada reče sav zbor da ih pobiju kamenjem**; ali se pokaza slava Gospodnja svim sinovima Izrailjevim u šatoru od sastanka."

Da Bog nije intervenisao, ljudi bi to učinili. Dakle, zašto je Bog dopustio da ovo egipatsko praktikovanje kamenovanja uđe u zakone propisane za Izrael?

Jezekilja 20:23-26 "I Ja im još podigoh ruku Svoju u pustinji da ću ih rasejati po narodima i razasuti po zemljama. Jer zakone Moje ne izvršavaše i uredbe Moje odbaciše i Subote Moje oskvrniše, i oči im gledahu za gadnim bogovima otaca njihovih. **Zato im i Ja dadoh uredbe koje nisu bile dobre i zakone kroz koje neće živeti**. I oskvrnih ih darovima njihovim što propuštahu kroz oganj sve što otvori matericu, da ih potrem, da poznadu da sam Ja Gospod."

Uredbe i zakoni koji nisu bili dobri

Pošto je Izrael prezreo Božje uredbe i zakone i oskrnavio Njegove Subote, On im je dao uredbe i zakone koji nisu bili dobri. Koje uredbe i zakoni nisu bili dobri?

"Gospod je u vezi Izraelske dece rekao sledeće: "Jer zakone Moje ne izvršavaše i uredbe Moje odbaciše i Subote Moje oskvrniše, i oči im gledahu za gadnim bogovima otaca njihovih. Zato im i Ja dadoh uredbe koje nisu bile dobre i zakone kroz koje neće živeti." Zbog neprekidne neposlušnosti, **Gospod je dodao kazne za kršenje Njegovog zakona koje nisu bile dobre za prekršioca** niti je on mogao kroz njih živeti u svojoj pobuni." Duh proroštva, 1. tom, 265. str. originala, 2. pasus

Uredbe i zakoni koji nisu bili dobri su bile kazne koje su bile aneks ili dodatak zakonu za kažnjavanje prestupa. Zsigurno nije dobra stvar biti kamenovan na smrt! Ove kazne su bile u skladu sa njihovim idejama o presudama za prestup. Ove kazne su bile odraz njihovog razmišljanja i njihovih načina koje su naučili od Egipćana. Kao što Isus objašnjava:

Luka 19:21-22 "Jer sam se bojao tebe: jer si čovek tvrd: uzimaš šta nisi ostavio, i žnješ šta nisi sejao. **A gospodar mu reče: Po tvojim ću ti rečima suditi, zli slugo! Znao si da sam ja tvrd čovek, uzimam šta nisam sejao...**"

Imajte na umu da su Izraelci bili ti koji su preuzeli praktikovanje kamenovanja kao način obračunavanja sa prestupom. Kada su u 2. Mojsijevoj 17:4 odlučili da kamenuju Mojsija, oni su pokazali duh presude bez milosti. Biblija kaže:

Jakov 2:13 "Jer će onome biti sud bez milosti koji ne čini milosti; i hvali se milost na sudu."

Pošto Izraelci nisu pokazali milost u svojim presudama, ovaj proces se vratio nazad na njih. Oni su odlučili da veruju da Bog želi da ih ubije u pustinji i želeli su ubiti Mojsija kamenjem. Bog se ne da ružiti, Izraelci su posejali ovakvo seme i požnjeli su žetvu. Opet, kao što je Isus tvrdio:

Matej 7:1-2 " Ne sudite da vam se ne sudi. Jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam suditi; i kakvom merom merite, onakvom će vam se meriti."

Izraelce su upravo njihove usne osudile na smrt u pustinji, u skladu sa njihovim verovanjima o Bogu.

Izraelci su iznova i iznova izražavali svoje strahove da će ih Bog ubiti u pustinji:

2. Mojsijeva 14:11 "I rekoše Mojsiju: Zar ne beše grobova u Misiru, **nego nas dovede da izginemo u pustinji?** Šta učini, te nas izvede iz Misira."

2. Mojsijeva 16:3 "I rekoše im sinovi Izrailjevi: **Kamo da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji misirskoj,** kad sedasmo kod lonaca s mesom i jeđasmo hleba izobila! Jer nas izvedoste u ovu pustinju da pomorite sav ovaj zbor glađu."

4. Mojsijeva 14:2-3 "I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i sav zbor reče im: Kamo da smo pomrli u zemlji misirskoj ili da pomremo u ovoj pustinji! **Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju da izginemo od mača, žene naše i deca naša da postanu roblje?** Nije li bolje da se vratimo u Misir?"

Dakle, oni su primili presudu koja je bila u skladu sa njihovim presudama:

4. Mojsijeva 14:26-29 "Još reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći: Dokle će taj zli zbor vikati na Me, čuo sam viku sinova Izrailjevih, koji viču na Me. Kaži im: **Tako Ja živ bio, kaže Gospod, učiniću vam onako kako ste govorili i Ja čuh.** U ovoj će pustinji popadati mrtva telesa vaša, i svi između vas koji su izbrojani u svem broju vašem od dvadeset godina i više, koji vikaste na Me."

Kao što ćemo videti kasnije, ova smrtna presuda im je mogla otkriti blagoslov da su izabrali da veruju da će im Bog pokazati milost, ali oni nisu verovali u to tako da su poginuli.

Jevrejima 3:17-19 "A na koje mrzi četrdeset godina? Nije li na one koji sagrešiše, koji ostaviše kosti u pustinji? A kojima se zakle da neće ući u pokoj Njegov, nego onima koji ne hteše da veruju? I vidimo da ne mogoše ući za neverstvo."

U Isusovo vreme vidimo da je fariseje saterao u ćošak njihov sistem presuda koji su njihovi očevi primili od egipćana. On otkriva neprekidan strah pod kojim su Izraelci živeli i ropstvo koji je on stvorio.

Luka 20:4-7 "Krštenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? A oni pomišljahu u sebi govoreći: Ako kažemo s neba, reći će: Zašto mu dakle ne verovaste? **Ako li kažemo od ljudi, sav će nas narod pobiti kamenjem;** jer svi verovahu da Jovan beše prorok. I odgovoriše: Ne znamo otkuda."

Fariseji su živeli u svetu osude, ljutnje i osvete. Zakon im je obezbedio način da pokušaju da unište Zakonodavca. Oni su upotrebljavali zakon nezakonito.

"Bili su žedni osvete zbog Njegovih oštrih ukora. Pokušavali su da Ga izazovu da kaže ili učini nešto što bi im dalo priliku da Ga osude. **Nekoliko puta su pokušali da Ga kamenuju,** ali On se tiho povukao i oni su Ga izgubili iz vida." Čežnja vekova, 538. str.

originala, 1. pasus

Principe na osnovu kojih je Izrael sudio, Bog je dodao zakonu. On im je dozvolio da budu ko-autori zakona njihove nacije. On je vratio nazad na njih principe koje su izabrali da po njima žive. Razlog ovoga je sledeći: Bog nije Biće koje će im se nametati.

"Primenjivanje sile suproti se načelima Božje vladavine. **On želi jedino službu iz ljubavi, a ljubav se ne može narediti**, ona se ne može zadobiti silom ili autoritetom. Samo ljubav može da probudi ljubav. Poznavati Boga znači voleti Ga." Čežnja vekova, 22. str. originala

Bog im nije nametnuo Svoje zapovesti. On im je dao predivne uredbe za njihovo dobro. Njegove zapovesti su pune obećanja i nade. Međutim, On je dozvolio Izraelu da oblikuje svoju naciju u skladu sa svojim poimanjem Boga. On im nije mogao nametnuti istinu o Sebi, umesto toga, oni su je morali tražiti i želeći, ali to nisu učinili. Oni su odbacili Njega i izabrali egipatske bogove, bogove koje su već poznavali.

Posledice otpadništva oko zlatnog teleta

Značajno je zapaziti da su ove kazne kamenovanja bile stavljene u zakon nakon što su Izraelci igrali oko zlatnog teleta. Izrael je sa ovim postupkom nedvosmisleno potvrdio da su odbacili istinskog, nebeskog Boga i da slave zlatno tele koje je bilo jedno od egipatskih bogova. Da je Izraelac prineo tele ili bika na žrtvu u Egiptu, on bi bio kamenovan do smrti. Kada su izabrali da obožavaju zlatno tele, Izraelci su prihvatili sistem presuda ovoga boga. Ako je osoba sagrašila protiv zlatnog teleta to je značilo da treba da bude kame-novana.

Rimljanima 6:16 "Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onog koga slušate, ili greha za smrt, ili poslušanja za pravdu?"

Izrael se povinovao kao sluga ovom lažnom sistemu obožavanja koji je bio sotonina tvorevina. Mnogi su izabrali sotonu kao svog vođu i stoga je bilo dozvoljeno da njegovi principi budu dodati u njihovu nacionalnu upravu. Aronovo saučesništvo u ovom grehu je dalo sotoni još veću prednost. Da se Mojsije nije posebno pomolio za Arona, sotoni bi bile razvezane ruke da uništi budućeg prvosveštenika i Mojsiju i Izraelu nanese veliku tugu.

2. Mojsijeva 32:34-35 "A sada idi, vodi taj narod kuda sam ti kazao. Evo, Moj će anđeo ići pred tobom, a kad ih pohodim, **pohodiću na njima greh njihov.** I Gospod bi narod zato što načiniše tele, koje sali Aron."

Ono što je zanimljivo u vezi ovog stiha je da on kaže da je Gospod pohodio (eng. *plagued - naneo bol*) ljude zato što su načinili tele. Reč "plague" je ista kao i reč upotrebljena u sledećem stihu:

2. Mojsijeva 21:35 "Ako vo jednog *ubode* (eng. *povredi*) vola drugom, te pogine, onda da prodadu vola živog i novce da podele, tako i ubijenog vola da podele. "

Kontekst reči može biti upotrebljen za opisivanje vola koji povredi drugog vola tako da drugi ugine. Izrael je izabrao da se klanja egipatskim bogovima i Bog ih je pohodio agresijom vola ili telećeg božanstva. Bog je pohodio Izrael u skladu sa njihovim viđenjem božanstva. Pošto je obožavanje zlatnog teleta bilo sotona tvorevina, bilo je dozvoljeno da njegovi principi imaju veću kontrolu nad njihovim životima.

Kroz vatru

U knjizi Jezekilja zapažamo još jedno praktikovanje koje su Egipćani imali, a koje je povezano sa njihovim sistemom obožavanja.

Jezekilja 20:25-26 " Zato im i Ja dadoh uredbe ne dobre i zakone kroz koje neće živeti. I oskrvnih ih darovima njihovim što propuštahu kroz oganj sve što otvori matericu, da ih potrem, da

poznadu da sam Ja Gospod."

Egipćani su navodili svoju decu da preskaču duž staze od vatre. Zapazite komentare koje daje Duh Proroštva:

"Egipćani su u pogledu prinošenja žrtava imali svoje tradicije. Oni nisu priznavali da na nebu postoji Bog i prinostili su žrtve svojim idolima. Bogoslužnje svojim idolima oni su obavljali sa velikom razmetljivošću i ceremonijama. Podizali su oltare u čast svojim bogovima i čak su svoju decu provodili kroz oganj. Pošto bi podigli oltar, oni su od svoje dece tražili da preko tog oltara preskaču kroz zapaljenu vatru. Ako su oni pritom ostali neopaljeni, idolski sveštenici i poklonici su to uzimali kao očevidan dokaz da je njihov bog primio takvu žrtvu, a onome koji je prošao kroz vatreni test ukazivane su naročite počasti. Bio je obasipan preimućstvima i kroz ceo kasniji život visoko cenjen od svega naroda. Nikad nije smeo biti kažnjen, makar činio i najgore zločine. Ako bi pak neko, preskačući takvu vatru, bio tako nesrećan da pritom zadobije opekotine, njegova sudbina je bila zapečaćena. Verovali se da su bogovi razgnevljeni i da njihov gnev ne može stišati ništa drugo nego samo život nesrećne žrtve. Ta osoba je zatim bila prinesena kao žrtva na oltarima njihovog idola.

Čak su se neki i od sinova Izraelovih degradirali do te mere da su činili takve gnusobe i Bog je učinio da plamen spali njihovu decu koju su provodili kroz oganj. Oni nisu išli tako daleko kao neznabožački narodi, ali ih je **Bog lišio njihove dece dopustivši da ih vatra proguta u samom činu dok su prolazili kroz nju.**"
Duh proroštva, 1. tom, 268. str. originala, 1. pasus

Dakle, nije samo kamenovanje bilo povezano sa egipatskim sistemom obožavanja već takođe i prolaženje kroz vatru. Vidimo da je Bog u Svojoj milosti dozvolio da sinove i ćerke Izraelca proguta vatra. Gospod je u milosti dozvolio da ova deca trenutačno poginu umesto da prolaze kroz plamen, dobiju užasne opekotine, a onda se suoče sa užasom čina pogubljenja za egipatske bogove. Zanimljivo je videti da je praktikovanje kamenovanja povezano sa provođenjem dece kroz vatru.

3. Mojsijeva 20:2 "Još reci sinovima Izrailjevim: Ko god između sinova Izrailjevih ili između došljaka koji se bave u Izrailju, da od semena svog Molohu, neka se pogubi, **narod u zemlji neka ga zaspe kamenjem.**"

Kažnjavanje greha sa grehom

Vredno je spomenuti da je udruživanje ova dva praktikovanja došlo iz egipatske kulture. Jedno praktikovanje se upotrebljavalo da se uništi drugo. Bog pohodi bezakonja jednog aspekta ovog obožavanja nad drugim aspektom istog sistema obožavanja. On je kažnjavao greh sa grehom. Da li je ovo bilo nešto što su Izraelci razumeli? Da li Gospod u ovim uredbama koje nisu bile dobre pokazuje Izraelu samo-destruktivnu prirodu greha dok im u isto vreme dozvoljava da prigrlje kazne koje su sami izabrali u skladu sa milošću koju su videli kod bogova koje su obožavali? Da li su presude kao što su bile ove slične egipatskim presudama? Bog je pustio zala na Egipat koja su bila odraz bogova kojima su se klanjali i tako je kaznio greh idolopoklonstva putem objekata koji su predstavljali te idole.

Kada je Izrael izabrao sistem obožavanja zlatnog teleta, zar nije prizvao ognjenu presudu u koju je bilo uključeno prolaženje kroz vatru?

4. Mojsijeva 11:1 "Posle stade se tužiti narod da mu je teško; a to ne bi po volji Gospodu; i kad Gospod ču, razgnevi se; i raspali se na njih oganj Gospodnji, i **sažeže krajnje u logoru.**"

Mešano mnoštvo

Duh proroštva spominje da je Bog progutao ognjem decu onih ljudi koji su ih terali da prolaze kroz vatru kao čin obožavanja upućen paganskim božan-

stvima. U 11. glavi 4. Mojsijeve vidimo odigravanje ovog istog procesa. Vatra je progutala ljude. Ovo je bio proces koji su oni razumeli. Mora se ponovo reći da su Izraelci izabrali egipatski sistem. 4. Mojsijeva 11:1 govori posebno o onima koji su se nalazili na periferiji logora. Elen vajt objašnjava da je to bilo mešano mnoštvo koje je sledilo njihove tragove ili su se nalazili na kraju.

"I mešano mnoštvo (ili svetina) je takođe krenulo sa njima. U ovom mnoštvu nije bilo samo onih koji su bili pokrenuti verom u Boga Izrailjeva, već mnogo više onih koji su samo želeli da pobegnu od zala ili su **išli tragovima prolaska ove povorke** samo iz radoznalosti i da bi doživeli neko uzbuđenje." Patrijarsi i proroci, 281. str. originala

Mešano mnoštvo je pokrenulo otpadništvo sa zlatnim teletom.

"Mešovito mnoštvo (ili svetina) prvo je pokazalo nestrpljenje i počelo da gunđa, navodeći i ostale da pođu s njima u otpad. Između ostalog, u Egiptu su predmet obožavanja, kao simboli božanstva, bili bik ili tele; pa su oni koji su se bavili tom vrstom idolopoklonstva u Egiptu, sada predložili da se načini tele i obožava." Patrijarsi i proroci, 316. str. originala

Ova grupa je imala šatore na periferiji oko Izraelaca i nije bila posvećena istinskom nebeskom Bogu, već su samo želeli pobeći od egipatskih kazni. Sotona ih je često koristio kako bi odvuкао Izrael u greh.

Mojsije je stajao pred njima kao Hristov predstavnik. Međutim, oni su ga želeli kamenovati. Na isti način su se Jevreji poslužili rimskim načinom, raspećem na krst, kako bi ubili Hrista. Oni su odbacili Hrista i izabrali Varavu i trpeli posledice vlastitih izbora 40 godina kasnije tokom uništenja Jerusalima kada je sotoni bila data potpuna kontrola nad nacijom.

"Upornim odbacivanjem božanske ljubavi i milosti, Jevreji su prouzrokovali da ih napusti Božja zaštita tako da je sotona mogao da vlada nad njima po svojoj volji. Nečuvene okrutnosti koje su se dešavale prilikom razorenja Jerusalima dokaz su sotonine osvetničke sile nad onima koji se podvrgavaju njegovom vođstvu." Velika borba, 35-36. str. originala

Nadav i Avijud

Još jednom vidimo ognjenu presudu u slučaju Nadava i Avijuda.

3. Mojsijeva 10:1-2 "A sinovi Aronovi, Nadav i Avijud, uzevši svaki svoju kadionicu metnuše oganj u njih i na oganj metnuše kad, i prinesoše pred Gospodom oganj tuđ, a to im ne beše zapovedio. **Tada dođe oganj od Gospoda i udari ih**, te pogiboše pred Gospodom."

Ovo je bio proces presude koji je sam Izrael izabrao sa svojim klanjanjem zlatnom teletu i usvajanjem egipatskih kazni. Isus nam je jasno rekao:

Matej 7:2 "Jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam suditi; i kakvom merom merite, onakvom će vam se meriti."

Izrael je izabrao ovaj sistem tako da su dobili presudu koja je bila u skladu sa njihovim vlastitim željama i principima. Kako je tačno ova vatra došla od Gospoda, to ne možemo reći sa sigurnošću. Duh proroštva nam kaže sledeće:

"Nadav i Avijud su bili sveštenici u Svetinji i iako nije bilo u skladu sa zakonom upotrebiti uobičajen oganj, ovi sveštenici su se, kada su izašli pred Boga, usudili zapaliti svoj tamjan sa neposvećenim ognjem. Ovi sveštenici su se odavali pijenju vina i njihova moralna osetljivost je bila umrtvljena; oni nisu raspoznali značaj svojih postupaka niti su shvatali kako će strašne posledice greh doneti. **Vatra je planula iz Svetinje nad Svetinjama i progutala ih.**" Umerenost, 280. str. originala

Munja sa neba

Vatra je došla direktno iz Svetinje nad Svetinjama. Otkrivenje nam govori o jednog drugog stvari koja dolazi direktno iz Svetinje nad Svetinjama.

Otkrivenje 11:19 "I otvori se crkva Božija na nebu, i pokazala se čivot zaveta Njegovog u crkvi Njegovoj; i biše sevanja munja, i

glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki."

U opisu Hrista, koji je prikazan u 10. glavi Danila, piše da ima lice kao munja, a isto tako i anđeo koji je došao da pozove Hrista iz groba.

Danilo 10:5-6 "I podigoh oči svoje i videh, a to jedan čovek obučen u platno, i pojas beše oko njega od čistog zlata iz Ufaza; A telo mu beše kao hrisolit, i **lice mu kao munja, a oči mu kao lučevi zapaljeni**, a ruke i noge kao bronza ugladena, a glas od reči njegovih kao glas mnogog ljudstva."

Matej 28:2-3 "I gle, **zemlja se zatrese vrlo; jer anđeo Gospodnji siđe s neba**, i pristupivši odvali kamen od vrata grobnih i seđaše na njemu. **A lice njegovo beše kao munja**, i odelo njegovo kao sneg."

Takođe je značajno da je sotona opisan kao munja koja pada sa neba.

Luka 10:18 "A On im reče: Ja videh sotonu gde spade s neba kao munja."

Deluje da su munje, sevanje i zemljotres povezani sa Hristovom silom i anđelima bilo da su u pitanju dobri ili loši anđeli. Pošto sva sila pripada Bogu, sva sila koja se daje anđelima za aktivnost mora biti određena od strane Boga Oca.

Psalam 62:11 "Jednom reče Bog i više puta čuh, da sila pripada Bogu." (slobodan prevod sa engleskog KJ)

Rimljanima 13:1 "Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene."

Vredno je pomena da je spominjanje nasilnog vetra ili oluje, zemljotresa i vatre koji govore o anđeoskoj prisutnosti i sili povezani u priči o Iliji:

1. Carevima 19:11-12 "A On reče: Iziđi i stani na gori pred Gospodom. I gle, Gospod prolazaše, a pred Gospodom velik i jak vetar, koji brda razvaljivaše i stene razlamaše; ali Gospod ne beše u vetru; a iza vetra dođe trus; ali Gospod ne beše u trusu; A iza trusa dođe oganj; ali Gospod ne beše u ognju. A iza ognja dođe glas tih i tanak."

Pošto se sila Božja dodeljuje i dobrim i zlim anđelima, da li nas ovo iskustvo sa Ilijom upozoravama da ne prosuđujemo o Božjem karakteru na osnovu ispoljavanja sile? Neke upotrebe Njegove sile potiču direktno od Njega, ali druge ne, već je to munja koja pada s neba putem sotone. Pošto je to teško utvrditi u mnogim situacijama, slušajmo tih i tanak glas koji nam govori o Njegovoj milosti, ljubavi i blagodati.

Imamo jasan primer da je sotoni bila dodeljena upotreba Božje sile u priči o Jovu i Božjoj vatri koja je pala sa neba.

Jov 1:8-16,19 "I reče Gospod Sotoni: Jesi li video slugu Mog Jova? Nema onakvog čoveka na zemlji, dobrog i pravednog, koji se boji Boga i uklanja se oda zla. A Sotona odgovori Gospodu i reče: Eda li se uzalud Jov boji Boga? Nisi li ga Ti ogradio i kuću njegovu i sve što ima svuda unaokolo? Delo ruku njegovih blagoslovio si, i stoka se njegova umnožila na zemlji. Ali pruži ruku Svoju i dotakni se svega što ima, psovaće Te u oči. **A Gospod reče Sotoni: Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci;** samo na njega ne diži ruke svoje. I otide Sotona od Gospoda. A jedan dan kad sinovi njegovi i kćeri njegove jeđahu i pijahu vino u kući brata svog najstarijeg, dođe glasnik Jovu i reče: Volovi orahu i magarice pasahu pokraj njih, a Saveji udariše i oteše ih, i pobiše momke oštrim mačem; i samo ja jedan utekoh da ti javim. Dok ovaj još govoraše, dođe drugi i reče: **Oganj Božji spade s neba i spali ovce i momke, i proždre ih;** i samo ja jedan utekoh da ti javim. A to **vetar velik dođe** ispreko pustinje i udari u četiri ugla od kuće, te pade na decu i pogiboše; i samo ja jedan utekoh da ti javim."

Uklanjanje zaštite

Pošto sva sila potiče od Boga, vidimo da se sotoni dopušta da koristi ovu silu kako bi uništio sa vatrom, vetrom i mačem. Sila potiče od Boga ali se dozvoljava da je sotona koristi na mestima gde nema zaštitničke Božje ruke.

Zapažamo nešto veoma značajno nakon incidenta sa zlatnim teletom koji je uticao na zaštitu koju su Izraelci imali.

"Mojsije je ukorio Arona i informisao ga da njegovo ponašanje zaslužuje veliku kaznu, jer je bio blagosloven više nego drugi ljudi i jer mu je bio omogućen bliski kontakt sa Bogom. Verni Mojsije je bio zapanjen da je Aron učinio tako veliki greh čak i radi spasavanja svog života. On je video da su ljudi bili goli, tj. da nisu imali svoj nakit, Aron ih je načinio golima na njihovu sramotu među njihovim neprijateljima. On je uzeo njihov nakit i upotrebio na sramotu. **Oni nisu samo izgubili svoj nakit već je i nestalo njihove zaštite protiv sotone, jer su izgubili svoju pobožnost i posvećenost Bogu i oni su izgubili pravo na Njegovu zaštitu. On je, u Svom nezadovoljstvu, uklonio Svoju ruku koja ih je podržavala i oni su ostali izloženi preziru i sili njihovih neprijatelja.** Njihovi neprijatelji su bili dobro upoznati sa predivnim delima koje je izvela Mojsijeva ruka u Egiptu. Oni su znali da ih je Mojsije izveo iz Egipta, u poslušnosti prema zapovestima Jevrejskog Boga, kako bi ih oslobodio od idolo-poklonstva i Sebi osigurao njihovu nepodeljenu privrženost i njihovo sveto obožavanje." Duh proroštva, 1. tom, 250. str. originala

Priča o Jovu je imala poseban značaj za Izraelsku decu jer je Božja zaštitnička ruka u oba slučaja bila uklonjena i sotoni je bio dat pristup da ih napadne i uznemirava. Bog se pripremio za njihovo iskustvo u pustinji tako što je Mojsije napisao knjigu o Jovu pre nego je otišao u Egipat.

"Duge godine u pustinjskoj samoći nisu bile izgubljene. Mojsije se nije samo pripremao za veliko delo koje je bilo ispred njega, već je tokom ovog perioda, pod nadahnućem Svetog Duha, napisao 1. Mojsijevu knjigu i knjigu o Jovu koje će Božji narod čitati sa najdubljim interesovanjem sve do kraja vremena." Znaci vremena, 19. februar 1880.

Andeoska razorna dela

Pošto znamo da i dobri i zli anđeli imaju pristup Božjoj sili i da su kao munja koja dolazi od Božjeg prestola, kako možemo reći da li su u pitanju dobri ili zli anđeli koji koriste silu Božju (u nekom trenutku - prim. prev.)? Sledeći citat iz Velike borbe objašnjava da i dobri i zli anđeli koriste razarajuću silu.

"Kada Isus napusti Svetinju, zemaljske stanovnike pokriće tama. U to strašno vreme pravednici moraju da žive bez Posrednika pred svetim Bogom. Sila koja je do sada zadržavala zle je uklonjena i sotona ima potpunu vlast nad grešnicima koji se nisu pokajali. Božje trpljenje je završeno. Svet je odbacio Njegovu milost, prezreo Njegovu ljubav i pogazio Njegov zakon. Zli su prekoračili granice vremena milosti koje im je bilo dato. Božji Duh, kome su se tako uporno protivili, najzad se povukao od njih. Nezaštićeni Božjom milošću, oni su bez zaštite pred nečastivim. Tada će sotona baciti zemaljske stanovnike u veliku, poslednju nevolju. Kada Božji anđeli prestanu zadržavati strašne oluje ljudskih strasti, svi elementi sukoba će biti određeni. Ceo svet će biti uvučen u propast koja će biti strašnija od one koja je nekad zadesila Jerusalim.

Jedan jedini anđeo pobio je sve prvence Egipćana i ispunio zemlju jaukom. Kada je David sagrešio Bogu prebrojavši narod, jedan anđeo je prouzrokovao ono strašno opustošenje, kojim je kažnjen njegov greh. **Istu razornu silu koju su pokazali sveti anđeli kada je Bog to zapovedio, pokazaće i zli anđeli kada On to dopusti.** Te sile su sada spremne i samo čekaju na božansko dopuštenje da svuda seju opustošenje." Velika borba, 614. str. originala, 2. pasus

Vidimo dokaz da su anđeli Božji koristili razornu silu tokom razorenja Jerusalima:

"Ljudi će nastaviti da podižu skupe građevine u koje će se ulagati puno miliona i čija će arhitektonska rešenja i čvrstina privlačiti naročitu pažnju, ali Gospod mi je pokazao da će, bez obzira što imaju neuobičajenu čvrstoću i bogat izgled, te građevine doživeti sudbinu jerusalimskog hrama. Ta veličanstvena struktura je pala.

Anđeli Božji su bili poslani da ga razore tako da od njega nije ostao ni kamen na kamenu koji nisu razmetnuli." Biblijski komentari, 5. tom, 1098. str. originala

Znamo da su rimski vojnici bili ti koji su razorili hram, ali ovde vidimo anđele Božje kako im pomažu u tome. Opet vidimo udruživanje anđela i ljudi u uništavanju u slučaju Jerihona:

"Lestve koje je Jakov video, po kojima su anđeli Božji išli gore-dole, dok je pritom slava Božja osvetljava svaku prečku lestava, od najviših nebesa pa sve do zemlje, su Hristos. Hristos je premostio jaz koji je razdvajao čoveka od Boga, nebesa od Zemlje i On neprekidno deluje u našu korist, a mi treba individualno da saradujemo sa Njim i sa nebeskim silama. **Ali Hristos ne može učiniti ništa za nas bez naše saradnje, a mi ne možemo činiti ništa bez Njega.** Sotona i njegovi anđeli ratuju protiv nas, oni će ratovati protiv nas sve do kraja sveta, a Isus nam je rekao: "Bez Mene ne možete činiti ništa." Ovo je lekcija koju Hristos prenosi Svojoj deci kroz sve vekove i u svakoj generaciji. Kada je Isus Navin krenuo ujutru, pre osvajanja Jerihona pred njim se pojavio ratnik potpuno opremljen za bitku; Isus Navin je pitao: "Jesi li naš ili naših neprijatelja?", a on je odgovorio: "Nisam; nego sam vojvoda vojske Gospodnje, sada dođoh." Da su oči Isusa Navina bile otvorene kao što su bile Jelisijevog sluga u Dotanu i da je mogao podneti prizor, on bi video Gospodnje anđele kako okružuju Božji narod i da je tamo Zapovednik nebeske vojske kako bi im davao naredbe. **Kada je Jerihon pao, nijedna ljudska ruka nije dodirnula zidine grada, anđeli Gospodnji su srušili utvrđenja i ušli u neprijateljevu tvrđavu. Jerihon nije osvojio Izrael već Zapovednik Gospodnje vojske, ali i Izrael je trebao izvršiti svoj deo kako bi pokazao svoju veru u Zapovednika svoga spasenja.** " Pregled i glasnik, 19. jul 1892.

Anđelima Božjim je potrebna saradnja, ako nema vere u Boga, On ne može zapovediti Svojim anđelima da deluju u njihovu korist. Vidimo da su nebeski anđeli pomagali Jonatanu u borbi protiv Filistejaca.

"Nebeski anđeli štitili su Jonatana i njegovog pratioca, anđeli su se borili na njihovoj strani i Filisteji su padali pred njima. Zemlja je drhtala kao da se približava veliko mnoštvo konjanika i bojnih bola. Jonatan je prepoznao dokaze Božje pomoći, a čak su i Filistejci bili svesni da se Bog umešao da bi izbavio Izrael." Patrijarsi i proroci, 625. str. originala

Jonatan je prepoznao znake božanske pomoći. Ova ista pomoć se ispoljila za Davida koji se pouzdao u Božju pomoć.

2. Samuilova 5:24 "Pa kad čuješ da zašusti po vrhovima od dudova, onda kreni, jer će onda poći Gospod pred tobom da pobije vojsku filistejsku. "

Vidimo da su Božji anđeli pomagali Jonatanu i sluzi koji je nosio oružje u borbi protiv neprijatelja. Rečeno nam je da su anđeli bili štit oko njih dvojice. Takođe piše da su se borili uz njih. Da li se ovo "borili" odnosi na okruživanje dva čoveka ili je to doslovna borba?

Sotonina dela zaodenuta u misteriju

Kada čitamo priče u Bibliji, veoma je teško tačno odrediti ko šta čini. Ovo nije slučajno. Sotona se pažljivo sakriva i vara gde god može. Anđelima na nebu je bilo veoma teško da razumeju njegove postupke.

"Bio je veoma vešt u obmanjivanju. Ogrćući se plaštom laži, sticao je prednost. Sva njegova dela su bila tako obavijena misterioznošću da je i anđelima bilo teško da prepoznaju pravu prirodu njegovog delovanja. Sve dok se to delovanje nije potpuno razvilo, nije izgledalo tako zlo kao što je bilo, a ni njegovo nezadovoljstvo nije se moglo proglasiti pobunom. Čak ni odani anđeli nisu mogli da prepoznaju njegov karakter niti da vide kuda vodi njegovo delo." Patrijarsi i proroci, 41. str. originala, 2. pasus

Znamo da sotona želi Bogu pripisati svoje osobine:

"Prorok kaže: "O Izrailju, ti si sam sebe uništio", "jer si pao zbog svog bezakonja..." Osija 13:9, 14:1. **Njihove patnje se često predstavljaju kao kazne koje su ih stigle po direktnom Božjem naređenju.** Na ovaj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo. Međutim, upornim odbacivanjem božanske milosti, Jevreji su prouzrokovali da ih napusti Božja zaštita tako da je sotona mogao da vlada nad njima po svojoj volji." Velika borba, 35. str. originala

"Razumevanje koje je Božji narod imao je bio pomračeno, jer je sotona pogrešno predstavio Božji karakter. Naš dobri i milostivi Gospod je bio prikazan ljudima zaodenut u sotonine osobine..." Odabrane poruke, 1. tom, 235. str. originala

Poteškoće u shvatanju koji anđeli šta rade zahtevaju od nas da temeljimo ove odluke na tome šta znamo o Božjem karakteru. Sva sila pripada Bogu i ništa se u ovom svetu ne može desiti bez da je On uključen u to. Sotona u svojim rukama nema nikakvu silu za koju bi važilo da mu Bog nije dozvolio da je upotrebljava. Stoga, svako uništenje i svaka smrt se odvijaju putem Božje sile.

Božanski obrazac između karaktera i sile

Ovo nas dovodi do veoma važnog pitanja. Koja je veza koja postoji između Božjeg karaktera i Njegove sile? Da li se Božji karakter ispoljava kroz Njegovu silu ili se Njegova sila ispoljava kroz Njegov karakter? Nadam se da ćete zapaziti značaj ove stvari. Da bi stekli bolju podlogu u vezi ove teme, pogledajte predavanje "Božanski obrazac između karaktera i sile" na sajtu maranathamedia.com ili youtube. com. Ako obožavamo Boga kao silu, tada će ispoljavanja sile koja su zapisana u Bibliji definisati kakav je On. Međutim, ako Boga obožavamo kao karakter koji obiluje dobrotom i istinom, tada će sva ispoljavanja sile odražavati Njegov karakter i mogu biti pripisana direktno Njemu. Ona koja ne odražavaju Njegov karakter biće pripisana silama tame.

Stoga, Bogu kao osobi ne može biti suđeno na osnovu sile; On nije u vetru, zemljotresu ni vatri. On je tihi, tanak glas karaktera.

Što se tiče pitanja kako da razumemo sve ove priče u Bibliji važi sledeće - naše shvatanje Njegovog karaktera treba potpuno da nas rukovodi u tome. Bog je izvor, a sila je kanal. Ako utvrđujemo Božji karakter na osnovu Njegove sile, tada smo *kanal* pretvorili u *izvor* i pogrešno ćemo predstaviti Božji karakter. Ponovo, pogledajte predavanje "Božanski obrazac između karaktera i sile" kako bi jasno razumeli ovo.

Evo primera koji je zapisan među stihovima Staroga zaveta u kojem se nalaze smernice u vezi karaktera kako bi nam pomogao u tom proučavanju:

2. Mojsijeva 34:5-7 "A Gospod siđe u oblaku, i stade onde s njim, i povika po imenu: Gospod. Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom. Koji čuva milost hiljadama, prašta bezakonja i nepravde i grehe, koji ne pravda krivoga, i pohodi grehe otačke na sinovima i na unucima do trećeg i četvrtog kolena."

"Sotonini prigovori protiv Božje vladavine i njegovo branjenje onih koji su stali na njegovu stranu su bile neprekidne optužbe protiv Boga. Njegova gundanja i prigovori su bili neosnovani, ali Bog mu je ipak dozvolio da razradi svoju teoriju. Bog je mogao tako lako uništiti sotonu i sve one koji su ga podržavali kao što je uzimanje kamenčića i bacanje na zemlju. **Ali da je tako učinio, On bi time pružio presedan za upotrebljavanja sile. Primoravajuća sila postoji jedino u sotoninoj vladavini. Gospodnji principi nisu takvi. On to ne bi činio. On ne bi dao ni najmanje ohrabrenje nijednom ljudskom biću da se postavi kao bog iznad drugog ljudskog bića i da bude slobodan da mu zada fizičke ili umne patnje. Ovaj princip je potpuno sotonina tvorevina.**" Pregled i glasnik, 7. septembar 1897.

"Bog sve beleži. Ne padne niti jedan vrabac na zemlju, a da On to ne primeti. Oni koji čine zlo svojim bližnjima govoreći: "Kako će razabrati Bog?" će jednog dana biti pozvani da se suoče sa dugo odlaganom osvetom. U ovom veku se prema Bogu ispoljava i

više nego opšti prezir. Ljudi su u drskosti i neposlušnosti dostigli tačku koja pokazuje da je njihova čaša bezakonja skoro puna. Mnogi su skoro prešli granicu milosti. Uskoro će Bog pokazati da je On zaista živi Bog. On će reći anđelima: "Više se nemojte suprostavljati sotoni u njegovim naporima da uništi. Neka ispolji svoju opakost nad decom neposlušnosti, jer je čaša njihovog bezakonja skoro puna. Oni su napredovali iz jednog nivoa pokvarenosti u drugi, svakodnevno su dodavali svome bezakonju. Više se neću mešati kako bih spečio uništitelja da čini svoj posao." Pregled i glasnik, 17. septembar 1901.

Stoga, pošto znamo da sotona može biti kao munja koja pada sa neba, da li je tada moguće videti sledeću stvar: da kada sotona izvršava svoja razorna dela, sila da to čini dolazi od prestola Božjeg i stoga u Pismu piše da je to Božji sud? Da li takođe možemo videti i sledeće: pošto se sotoni odobrava da upotrebljava silu izvan domena uredaba i zakona Božjih, Bogu kao osobi ne može biti suđeno na osnovu upotrebljivanja sile?

Kako ćemo odlučiti?

Vratićemo se na priču o Nadavu i Avijudu. Nadahnuće nam kaže da je oganj došao iz Svetinje nad Svetinjama i progutao ova dva čoveka. Da li ovo nagoveštava da su Nadav i Avijud bili pretvoreni u pepeo u hramu? Ne, jer su bili izneti u svojim košuljama.

3. Mojsijeva 10:4-5 "A Mojsije pozva Misaila i Elisafana sinove Ozila strica Aronovog, i reče im: Hodite i iznesite braću svoju ispred svetinje napolje iz logora. I pristupiše i iznesoše ih u košuljama njihovim napolje iz logora, kao što reče Mojsije."

Da li su njihove košulje bile zahvaćene ognjem? Nije nam rečeno. Da li je njihova koža zadobila opekotine? Nije nam rečeno. Da li je sila došla od Gospoda i progutala ih? Da. Da li ih je Bog proveo kroz vatru kao što su činili egipatski bogovi ili je dozvolio da se na njih sruče izraelski principi presuđivanja u saglasnosti sa presudama egipatskih bogova koje su sami izabrali?

Da li im je bilo suđeno onako kako su sami sudili, kao što je Isus rekao? Da li postoji verovatnoća da su bili ubijeni električnim šokom? Ko je to učinio? Nije nam rečeno. I na kraju, da li treba da koristimo ovo ispoljavanje sile kao dokaz da Bog direktno deluje? Ne, jer Bog nije u vetru, zemljotresu niti vatri. Da li je Bog povukao Svoju zaštitničku ruku nakon incidenta sa zlatnim teletom? Da, jeste. Moramo veoma paziti kako procenjujemo ove priče jer kakvom merom merimo, takvom će i nama biti mereno. Ako verujemo da Bog presuđuje bez milosti tada će i nama tako suditi, jer će se ovaj greh idolopoklonstva vratiti nazad na nas.

Dve žene razotkrivaju službu smrti

Postoje više stihova u Bibliji koji nas iznova testiraju kako vidimo Božji karakter. Evo primera:

3. Mojsijeva 24:10-14 "A izađe sin jedne Izrailjke, kome je otac bio Misirac, među sinove Izrailjeve, i svadi se u logoru sin žene Izrailjke s nekim Izrailjcem. I psujući sin žene Izrailjke pohuli na ime Božije, te ga dovedoše k Mojsiju; a mati mu beše po imenu Salomita, kći Davrijina, od plemena Danovog. I metnuše ga u zatvor **dokle im se kaže šta će činiti s njim po reči Gospodnjoj. A Gospod reče Mojsiju govoreći: Izvedi tog psovača napolje iz logora, i neka svi koji su čuli metnu ruke svoje na glavu njegovu, i neka ga sav narod zaspe kamenjem.**"

Gospod je rekao Mojsiju da izvede tog čoveka koji je hulio na Boga izvan logora i kamenuje ga. Priča deluje veoma jasno. Čovek je sagrašio i Bog je rekao da ga kamenuju tako da, Mojsije i Izraelci su to i učinili:

3. Mojsijeva 24:23 "I Mojsije kaza sinovima Izrailjevim, a oni izvedoše psovača napolje iz logora, i zasuše ga kamenjem; i učiniše sinovi Izrailjevi kako Gospod zapovedi Mojsiju."

Vera žene Hananejke

Ova priča o ženi Hananejki koja je došla ka Isusu da ga moli za izlečenje svoje ćerke nas testira na sličan način.

Matej 15:22-28 "I gle, žena Hananejka izađe iz onih krajeva, i povika k Njemu govoreći: Pomiluj me Gospode sine Davidov! Moju kćer vrlo muči đavo. A On joj ne odgovori ni reči. I pristupivši učenci Njegovi moljahu Ga govoreći: Otpusti je, kako više za nama. A On odgovarajući reče: Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcama doma Izrailjevog. A ona pristupivši pokloni Mu se govoreći: Gospode pomози mi! A On odgovarajući reče: Nije dobro uzeti od dece hleb i baciti psima. A ona reče: Da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovih gospodara. Tada odgovori Isus, i reče joj: O ženo! Velika je vera tvoja; neka ti bude kako hoćeš. I ozdravi kći njena od onog časa."

Žena je došla tražeći milost od Isusa. Svojim odgovorom, Isus dozvoljava da je principi zakona testiraju. Ona je bila Hananejka, a Jevreji su u vezi Hananejaca čitali sledeće u zakonu:

5. Mojsijeva 7:2-6 "I preda ih Gospod Bog tvoj tebi, i ti ih razbiješ, potri ih, ne hvataj s njima vere, niti se smiluj na njih; Niti se prijatelji s njima; kćeri svoje ne daj za sina njihovog, niti kćeri njihove uzimaj za sina svog. Jer bi otpadila sina tvog od Mene, i služio bi bogovima drugim, te bi se razgnevio Gospod na vas i potro vas brzo. Nego im ovo učinite: oltare njihove raskopajte, i likove njihove polomite, lugove njihove isecite, i rezane bogove njihove ognjem spalite. Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svom, tebe je izabrao Gospod Bog tvoj da Mu budeš narod osobit mimo sve narode na zemlji."

Kada je podsetio ženu da je On poslat jedino ka Izraelu, to ju je podsetilo da se nalazi izvan Božje naklonosti. Žena je mogla zauzeti tvrdovrat stav i povikati na Njega: "Ti zaslepljeni samo-pravedni Jevrejine!" Mogla je dopustiti da je Njegova *služba osuđivanja* slomi u očajanju. Međutim, ona se čvrsto uhvatila za verovanje da je Isus milostiv. Ona je brzo prihvatila Njegovu osudu, složila se s Njim, a onda se držala Njegove milosti.

Matej 15:27 " Da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze njihovih gospodara. "

Žena je prihvatila da je nedostojna, ali je ispružila svoju ruku ka Hristu kako bi primila Njegovu milost. Ona je izabrala da veruje da je milostiv uprkos osvedočenju o grehu koji je bio na njoj i uprkos tome da se smatralo da se ona nalazi izvan kanala blagoslova. Ovo je služba smrti i kada je prihvatimo idalje verujući u Božju milost, primi ćemo je. Istu stvar vidimo u slučaju sa ženom na studencu:

Jovan 4:15-18 " Reče Mu žena: Gospode! Daj mi te vode da ne žednim niti da dolazim ovamo na vodu. Reče joj Isus: Idi zovni muža svog, i dođi ovamo. Odgovori žena i reče Mu: Nemam muža. Reče joj Isus: Dobro si kazala: Nemam muža; Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala."

Pre nego je Isus razotkrio Sebe kao Spasitelja sveta, On ju je podsetio na njeno grešno stanje. On to nije učinio kako bi je posramio već da bi mogla prihvatiti osvedočenje o grehu. Jedino kada prihvatimo osvedočenje o grehu, spremni smo da primimo milost, ali ako ne verujemo da je Bog milostiv ne ćemo ispružiti svoju ruku kako bi to primili.

Kako je žena preljubnica bila kamenovana

U priči o ženi uhvaćenoj u preljubi vidimo kako Zakonodavac sprovodi Svoj zakon.

"Sam Mojsije nije osmislio nijedan zakon. Hristos, Anđeo koga je Bog postavio da ide pred Njegovim izabranim narodom, je dao Mojsiju uredbe i zahteve neophodne za živu religiju i kako bi upravljao Božjim narodom." Pregled i glasnik, 6. maj 1875.

Prva stvar koju im je Isus rekao je stavila veoma ozbiljnu prepreku pred njihove planove.

Jovan 8:7 "A kad Ga jednako pitahu, ispravi se i reče im: Koji je

među vama bez greha neka najpre baci kamen na nju."

Ovde vidimo kako nam upravo Zakonodavac govori koje su kvalifikacije koje osoba treba da ima kako bi mogla nekog kamenovati. Ta osoba mora biti bez greha. Koliki broj kazni iz Starog zaveta je mogao biti sproveden pravično ako su oni koji su izvršavali presudu morali biti bez greha? Da li postoji čovek koji je kvalifikovan sam po sebi da izvrši delo kao što je ovo? Svi su sagrešili i izgubili slavu Božju. Izuzev toga da bi to bilo licemerno, zašto je nemoguće da grešnik sam po sebi pogubi drugog grešnika?

"Sotonina osuđivačka sila bi ga navela da uvede teoriju pravde koja bi bila protivrečna milosti. On tvrdi da prenosi Božji glas i silu, tvrdi da su njegove odluke pravedne, čiste i bez nedostataka **i tako on zauzima sudijino sedište i izjavljuje da su njegovi stavovi nepogrešivi. Ovde "stupa na scenu" njegova nemilosrdna pravda, lažna pravda, odvratna Bogu.**" Pismo 16a, 1892.

Kada su naši prvi roditelji zagrizli voće i prihvatili principe sotoninog carstva, oni su prihvatili sotonin um po pitanju zakona i pravde. Sotonin pravosudni sistem ne obezbeđuje nikakvu milost. Sotona je govorio da svaki greh mora biti odgovarajuće kažnjen. (Čežnja vekova, 761. str. originala, 4. pasus) U slučaju sotone, "greh" predstavlja bilo šta što je suprotno u odnosu na njegove zamisli. Stoga, mi smo, kao ljudska bića, nasledili ovo stanovište da svi oni koji se ne slažu sa nama moraju biti kažnjeni bez milosti prema učinjenom zločinju. Ovo je razlog zašto je Izrael tako rado prihvatio egipatsku praksu kamenovanja; ona je bila odraz sotoninog nemilosrdnog uma.

Ovo je razlog zašto je nemoguće da grešnik pogubi drugog grešnika na osnovu svoje interpretacije zakona, jer će čovek upotrebljavati zakon da uništi one koji se s njim ne slažu. To je bilo upravo ono što su fariseji želeli učiniti Isusu. Oni su upotrebljavali Mojsijev zakon kako bi pokušali uništiti Isusa. Upravo je ovo princip koji sotona upotrebljava protiv Boga. On na takav način upotrebljava Mojsijev zakon da uništi naše poverenje u karakter našeg nebeskog Oca punog ljubavi. Kako on to radi? Uz pomoć svog pravosudnog sistema koji je falsifikat i u kome nema milosti.

Kada je žena bila dovedena pred Isusove noge da joj se izrekne presuda, On nije opravdao njen greh. On je rekao: "Koji je među vama bez greha neka najpre baci kamen na nju." Žena je bila sigurna u svoju smrtnu kaznu. Ono što

se desilo nakon toga je ono što je Isus uvek nameravao učiniti za grešnike koji osećaju dubinu svoje grešnosti.

Jovan 8:10-11 "A kad se Isus ispravi, i ne videvši ni jednog do samu ženu, reče joj: Ženo! Gde su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi? A ona reče: Nijedan, Gospode! A Isus joj reče: Ni Ja te ne osuđujem, idi, i odsele više ne greši."

Osuda koja dolazi od zakona je od vitalnog značaja kako bi milost mogla biti darovana. Ako nema osude, nema potrebe za milošću; bez smrtne presude nema potrebe za milošću. Moramo imati na umu da osuda neba nije ista kao i ljudska osuda jer Božje misli nisu naše misli. Čitamo sledeće reči:

Jovan 1:17 "Jer se zakon dade preko Mojsija; blagodat i istina postade od Isusa Hrista." (slobodan prevod sa engleskog NIV)

Rimljanima 5:20 "A zakon dođe uz to da se umnoži greh; jer gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat."

Kada je Isus dao Mojsiju uputstva da oni koji počine preljubu budu kamenovani, On je želeo da im ukaže na užasne rezultate stupanja u takav čin. Jer čitamo:

Jakov 1:15 "Tada zatrudnevši slast rađa greh; a greh učinjen rađa smrt."

Greh je taj koji donosi smrt. Greh je samo-destruktivan. Uputstva su bila data u zakon da naglase smrtonosnu prirodu greha. Pavle kaže da je ova služba smrti, služba koja uzrokuje da ljudi vide da su zaslužili smrt, slavno delo.

2. Korinćanima 3:7 "Ako li služba smrti koja je u kamenju izrezana slovima, bi u slavi... (eng. bi slavna)"

Kada prihvatimo smrtnu presudu, kada žalimo zbog svojih greha pod osvedočavajućim delovanjem Duha, tada smo spremni primiti opraštajuću blagodat i milost Božju, u svoj njihovoj punini.

Kada je Isus izrekao presudu iz zakona koji je bio ispisan na kamenu, to je uzrokovalo da izgubi svu nadu u život. Ona je prihvatila presudu, međutim, Isus je znao, pošto je poznavao njeno srce i kako su je iskoristili ovi ljudi, da je ona pala na Kamen.

1. Korinćanima 10:4 "I svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne stene koja ištaše za njima: a stena beše Hristos."

Matej 21:44 "I ko padne na ovaj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga."

Kada je pala na Kamen, Isusa Hrista, ona je zaista bila kamenovana onako kako je On hteo. Odrekla se svake nade da bi mogla spasiti sebe i prepustila se Hristovoj milosti. Kamenovanje koje je Isus imao na umu je bilo sledeće: da se grešnici osvedoče o svoje grehe i traže milost. 10 zapovesti su bile ispisane na kamenu kako bi pokazivale da nas zakon duhovno kamenuje i osuđuje na smrt.

Rimljanima 5:20 "A zakon dođe uz to da se umnoži greh; jer gde se umnoži greh onde se još većma umnoži blagodat."

Rimljanima 3:19 "A znamo da ono što zakon govori, govori onima koji su u zakonu, da se svaka usta zatisnu, i sav svet da bude kriv Bogu."

Oni koji odbiju da prihvate duhovno kamenovanje unutrašnjeg čoveka će naposljetku biti smrskani pod kamenom svoje savesti i sudiće sebi na osnovu milosti koju su pokazali drugima. Kada ne dozvoljavamo da Zakonodavac sprovodi zakon, sotona ga onda koristi kako bi nas uništio kao što to vidimo u slučaju sa Judom.

Matej 27:3-5 "Tada videvši Juda izdajnik Njegov da Ga osudiše raskaja se, i vrati trideset srebrnika glavarima sveštениčkim i starešinama. Govoreći: Ja sagreših što izdadoh krv pravu. A oni rekoše: Šta mi marimo za to? Ti ćeš videti. I bacivši srebrnike u crkvi iziđe, i otide te se obesi."

Kada osoba istragne zakon iz Hristovih ruku, ona će se zbog sotonih nemilosrdnih optužbi suočiti sa presudom i to će je samleti u prah.

Isus, koji je dao Mojsiju zakon, jasno otkriva kako je želeo da taj zakon bude upotrebljavan. On je nameravao da ga koristi na takav način da pruži milost slomljenom grešniku. Možemo se radovati da je opadač, koji želi da nas dovede u očajanje, zbačen zahvaljujući Hristovoj milosti.

Otkrivenje 12:10 "I čuh glas veliki na nebu koji govori: Sad posta spasenje i sila i carstvo Boga našeg, i oblast Hrista Njegovog; jer se zbaci opadač braće naše, koji ih opadaše pred Bogom našim dan i noć."

Jadna žena se nije usuđivala da podigne pogled do Hristovog lica, već je tiho čekala svoju propast. Prihvatila je presudu koja je bila izrečena protiv nje. Zapanjeno je gledala kako njeni optuživači odlaze zbunjeno i bez reči, a onda je čula one reči nade: "Ni Ja te ne osuđujem, idi, i odsele više ne greši." Njeno srce se rastopilo, bacila se Isusu pred noge, kroz jecaje izražavala svoju zahvalničku ljubav, priznajući svoje grehe kroz gorke suze. Hristos je zaista kamenovao savest ove žene kako bi mogla primiti nov život.

"To je za nju bio početak novog života, život čistoće i mira, život posvećen službi Bogu. Podizanjem ove posrnule duše Isus je učinio veće čudo nego izlečenjem najteže telesne bolesti; On je izlečio duhovnu bolest koja vodi u večnu smrt. Ova žena koja se pokajala postala je jedna od Njegovih nepokolebljivih sledbenika. Samopožrtvovnom ljubavlju i odanošću uzvratila je Njegovoj praštajućoj milosti." Čežnja vekova, 462. str. originala, 2. pasus

Koliko li je predivno delovanje Duha kroz zakon u cilju osvedočavanja o greh kako bi mogli primiti Božju ljubav i praštajuću milost! Koliko li je čudesno Božje čudo pretvaranja naših kamenih, nemilosrdnih srca u mesna, hristolika srca. Što osećamo veću biblijsku osudu, veći su oproštaj i milost koje primamo.

Vratimo se nazad na priču o mladom čoveku koji je bio kamenovan. Isus nam o grehu huljenja jasno kaže sledeće reči:

Matej 12:31 "Zato vam kažem: svaki greh i hula oprostiće se ljudima; a na Duha Svetog hula neće se oprostiti ljudima."

Greh huljenja bi bio oprošten da je mlad čovek tražio oprostjenje. Mogao je da iskaže svoju veru u Nosioca greha kroz simbol zaklanog jagnjeta, ali to nije učinio. Kada je Mojsije upitao Gospoda šta da učini, Gospod je uradio ono što uvek prvo uradi, osvedoči o greh. Ovo osvedočenje je došlo sa smrtnom presudom. Ona je bila neophodna kako bi milost mogla biti darovana. Evo procesa jevanđelja:

2. Korinćanima 3:6 "Koji i učini nas vrsnim da budemo sluge novom zavetu, ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a duh oživljuje."

Ako pažljivije pročitate na grčkom, videćete niz u ovom stihu.

jer slovo ubija, a duh oživljuje

Slovo "a" može biti upotrebljeno kao suprotno slovo ili kao sastavno slovo. Stih bi mogao glasiti:

jer slovo ubija i duh oživljuje

Ovo je upravo proces jevanđelja. Pisani zakon osigurava smrtnu presudu kako bi mogli shvatiti da smo izgubljeni. Nakon toga možemo primiti Duha koji daje život putem Božje milosti. Nakon što je čuo smrtnu presudu, mlad čovek je mogao prihvatiti osudu i kleknuti pred Mojsija, Božjeg predstavnika, i zatražiti od njega da se moli za njega i da zatraži od Boga da mu oprost. Bog bi sigurno odgovorio na njegovu molitvu. Međutim, pošto mlad čovek očigledno nije verovao u ovo, on to nije mogao ni primiti. On je već izgubio Božju zaštitu. Pošto se Bog udaljio od njega, sotona bi ga ili odmah ubio ili koristio da druge odvuče od Boga u smrt. Jedina nada za ovog mladog čoveka da živi je bila da dođe zakon sa smrtnom presudom.

Kazna kamenovanja je bila dodata zakonu zbog tvrdoće srca Izraelaca. Nije bila Božja želja da kažnjava ljude na ovaj način, međutim, On je delovao kroz njihova shvatanja pravde kako bi doneo osvedočenje u nadi da će tražiti milost. Čovek nije tražio milost tako da je poginuo. Da je samo imao veru koju je imala žena Hananejka da prihvati presudu, a onda moli za milost! Da je verovao da je Bog milostiv, milost bi se hvalila na sudu.

Ko je na Gospodnjoj strani?

Ovaj proces pravde i milosti se može videti u posledicama otpadništva oko zlatnog teleta:

2. Mojsijeva 32:26-28 "Stade Mojsije na vrata od logora, i reče: K

meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi Levijevi. I reče im: Ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: Pripašite svaki svoj mač uz bedro svoje, pa prođite tamo i amo po logoru od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svog i prijatelja svog i bližnjeg svog. I učiniše sinovi Levijevi po zapovesti Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan do tri hiljade ljudi."

Mojsije je sve pozvao da izaberu milost tako što će doći kod njega. Duh proroštva detaljnije objašnjava:

"Mojsije je zahtevao od svih koji nisu imali ovaj greh idolo-poklonstva da dođu i stanu s njegove desne strane; a takođe od onih koji su se priključili pobunjenicima u klanjanju ovome idolu, ali koji su se pokajali što su se tako brzo udaljili od Boga da stanu s njegove leve strane." Duh proroštva, 1. tom, 251. str. originala

Svima je bilo ponuđeno oprostjenje ako su želeli da prihvate. Mojsije je već osigurao oprostjenje za sve njih pre ovog trenutka. Kada su se Izraelci klanjali zlatnom teletu, oni su kolektivno izabrali sotonu za svog vođu. Ovo otpadništvo je bilo tako veliko da ih je samo najdublje pokajanje moglo spasiti. Oni su morali shvatiti užasnu opasnost u kojoj su se nalazili i da će njihov slučaj, ako ne dođe do odlučne promene, biti zaista izgubljen izvan svake nade. Upravo u ovoj tački ćemo se prisjetiti jedne od najčudnijih Isusovih izjava u Bibliji.

Matej 18:6-10 "A koji sablazni jednog od ovih malih koji veruju Mene, bolje bi mu bilo da se obesi kamen vodenični o vratu njegovom, i da potone u dubinu morsku. Teško svetu od sablazni! Jer je potrebno da dođu sablazni; ali teško onom čoveku kroz koga dolazi sablazan. Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odseci je i baci od sebe: bolje ti je ući u život hrom ili kljast, nego li s dve ruke i dve noge da te bace u oganj večni. I ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom u život ući, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni. Gledajte da ne prezrete jednog od malih ovih; jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice Oca mog nebeskog."

Kontekst Isusovih izjava se odnosi na štićenje dece. Isus govori o tome da je bolje da sebi odsečete ruku ili nogu nego da celo telo ode u pakao ognjeni. Izraelski greh koji su učinili sa zlatnim teletom bi gurnuo skoro sve Izraelce u ropstvo i smrt pod sotoninom kontrolom. Božja zaštita je već bila uklonjena od logora. Izrael je već izrazio svoje viđenje pravde kada su hteli kamenovati Mojsija, a takođe su i podigli svoj mač protiv Amaličana, iako nisu imali jasna uputstva od Gospoda. Koristeći njihovo viđenje pravde, Gospod je uložio hitan napor kako bi spasio naciju, zaštitio one male pripadnike i uklonio sotoninu kontrolu nad telom. Ljudi koji su tvrdoglavo odbijali da traže oprostjenje od Gospoda nisu samo dozvolili sotoni da vlada nad njima, već su mu dozvolili da kroz njih napadne celu zajednicu. Sotona se kroz Arona probio u organizaciju sve do najviših nivoa, a ljudi koji su odbili da se pokaju bi sotoni dopustili da nastavi da uništava organizaciju iznutra sve dok po poslednjeg člana.

Kolektivna odgovornost

Slična situacija se odigrala u slučaju otpadništva sa Moavcima. Kada su Izraelski knezovi doveli Moavke u logor, sotona je zadobio ulazak u ceo logor i počeo da ih ubija.

4. Mojsijeva 25:6,9 "I gle, jedan između sinova Izrailjevih dođe i dovede k braći svojoj jednu Madijanku na oči Mojsiju i na oči svemu zboru sinova Izrailjevih; a oni zaplakaše na vratima šatora od sastanka... I izgibe ih od te pogibije dvadeset i četiri hiljade."

Pošto su mnoge vođe kao *jaki ljudi* (Matej 12:29) kuće Izraelove bili uključeni u ovo, sotona je mogao ući u logor i uništavati sa pomorom i kvariti njihov imetak. Da su se ovi ljudi pokajali, sotona bi izgubio svoj pristup, a pomor bi bio zaustavljen. Ako se nisu pokajali, sotona je mogao održavati svoj pristup logoru, nastaviti da ubija ljude, žene i desu sa pomorom.

Dakle, koji postupak bi bio milostiv postupak? Dopustiti vođama pobune koji odbijaju da se pokaju da nastave da budu kanal kroz koji sotona ulazi kako bi mogao ubijati one najmanje? Da li možete zamisliti našeg Oca u poziciji da ne

može spasiti Svoju decu zbog grehova ovih vođa? Jedino rešenje je povećati osvedočenje u greh putem presude.

4. Mojsijeva 25:4 "I reče Gospod Mojsiju: Uzmi sve knezove narodne, i obesi ih Gospodu prema suncu, da se odvрати gnev Gospodnji od Izrailja."

Ovi ljudi su, u bilo kom trenutku pre nego je presuda bila izvršena, mogli sagledati svoju smrtnu presudu i tražiti milost. Da su postupili tako, sotonina sila bi bila zaustavljena, ali zbog odbijanja da se pokaju, oni su držali vrata otvorena kako bi sotona uništio celu zajednicu. Pošto su se držali svoje tvrdoglave pobune, oni su prizvali ovu presudu na sebe. Pošto je Hristos svetlo koje osvetljava svakog čoveka koji dolazi na svet, Hristos je bio prisiljen da od tela odseče ruku ili nogu kako ne bi celo telo otišlo u propast. Elen Vajt to kaže na sledeći način:

"Bog je i Čuvar, a i Vladar nad Svojim narodom. On uklanja one koji su odlučni u svojoj pobuni da ne bi i druge odveli u propast. Poštedivši Kainu život, Bog je celom svemiru pokazao šta se događa kada greh ostane nekažnjen. Uticaj koji je Kain svojim rečima i delima širio među svojim potomcima, doveo je do takve nemoralnosti da je ceo svet bio uništen potopom. Osim toga, prepotopna istorija pokazuje da dug život nije blagoslov za grešnika; Božje veliko strpljenje nije suzbilo njihovu pokvarenost. Što su duže živeli, ljudi su postajali sve iskvareniji.

Tako je bilo i sa otpadnicima u podnožju Sinaja. Da kazna nije ubrzo stigla prestupnike, iste posledice ponovo bi se mogle videti. Zemlja bi postala nemoralna kao u Nojeve dane. Da su ti prestupnici bili pošteđeni, zla koja bi se dogodila bila bi čak i veća od onih koja su nastala zato što je Kainu bio pošteđen život. **Božja milost je dozvolila da strada nekoliko hiljada ljudi da sudovi ne bi pogodili milione. Da bi spasio mnoge, Bog mora da kazni neke.** Osim toga, kada su se odrekli svoje vernosti Bogu, ljudi su se odrekli i božanske zaštite, **pa bi ceo narod, ostajući bez odbrane, bio izložen nasilju svojih neprijatelja.** Da zlo nije bilo odmah uklonjeno, oni bi uskoro pali kao plen u ruke svojih mnogobrojnih i moćnih neprijatelja. Bilo je neophodno, radi dobra Izrailja, a takođe i za pouku svim budućim naraštajima, da

zločin bude smesta kažnjen." Patrijarsi i proroci, 325-326. str. originala

Da je većina Izraela ostala verna Bogu i da nisu usvojili egipatske prakse kažnjavanja, ovo delo sprečavanja veće nesreće je moglo biti sprovedeno na drugačiji način. Međutim, ignorisanje ovog malignog raka bi naposljetku uništilo celo telo. Ne učiniti ništa bi ustvari značilo - naneti zlo. U slučaju otpadništva kod Jordana opet vidimo složenost situacije. Fines, sveštenik, pošto je video šta se dešava, odlučio da to zaustavi.

4. Mojsijeva 25:7-12 "A kad to vide Fines, sin Eleazara sina Arona sveštenika, usta isred zbora i uze koplje u ruku; I uđe za čovekom Izrailjcem u šator, i probode ih oboje, čoveka Izrailjca i onu ženu, kroz trbuh, i presta pogibija među sinovima Izrailjevim. I izgibe ih od te pogibije dvadeset i četiri hiljade. Tada reče Gospod Mojsiju govoreći: Fines, sin Eleazara sina Arona sveštenika odvрати gnev moj od sinova Izrailjevih otvorivši revnost za me među njima, da ne bih istrebio sinove Izrailjeve u revnosti svojoj. Zato mu kaži: Evo dajem mu svoj zavet mirni."

Drugi predvodnici u otpadništvu koji su bili uklonjeni više nisu bili kanal kroz koji je sotona ubijao one najmanje u Izraelu. Međutim, Zimrije, knez u Izraelu je nastavio držati vrata otvorena kroz koja je neprijatelj mogao ulaziti. Da je Izrael bio veran Bogu, oni se ne bi našli u ovoj situaciji i On bi ih mogao zaštititi, ali oni su bili daleko od Boga. Celo telo se nalazilo u opasnosti zbog ovih pobunjenika.

Šta naš Otac radi kada Njegova deca odluče da izađu izvan Njegove zaštite i kada postoje ljudi koji su odlučni u tome da budu ulaz kroz koji će neprijatelj ući i uništiti ih? To više nije slučaj da je nekome data šansa da razotkrije svoje principe. Milost prema telu zahteva da izvršioce snađe pravda.

Kada ljudi razmišljaju o presudama koje zadese ljude, oni imaju tendenciju da razmišljaju samo o uticaju na prestupnike. Većina ljudi ne uspe da shvati da lični greh utiče ne samo na tu osobu već i na njihovu zajednicu. Kada je Izrael otišao u borbu protiv grada Gaja, izgubili su 36 čoveka u borbi zbog Ahanovog greha (Isus Navin 7:5). Kakva veza postoji? Greh jedne osobe u grupi utiče na sve druge osobe u toj grupi.

Rimljanima 14:7 "Jer ni jedan od nas ne živi sebi, i ni jedan ne umire sebi."

Kada uzmemo sve u obzir, vidimo da Božja ljubav i milost uvek postupaju u najboljem interesu Njegove dece. Kada zamislimo užasnu patnju koju Hristos trpi kada sebi zapravo odseca nogu ili ruku kako bi spasio telo, to nam govori da je, uz mnogo razmatranja i brige, bila doneta odluka koja lomi srce.

Apel - budite Verejci

Sredinom svojih dvadesetih godina, na posao sam putovao vozom od predgrađa na severu do centra Sidneja. Imao sam priliku da svedočim jednoj ženi u vozu. Naši razgovori su dobro tekli nekoliko sedmica sve dok nije saznala za adventističko učenje o Suboti i žigu zverinom od jednog drugog izvora. Kada smo se ponovo sreli, ona je imala samo jedno pitanje, a pitanje nije bilo postavljeno radi dobijanja informacija već jedino da stvori osudu.

"Da li veruješ da ću, ako svetkujem nedelju, primiti žig zverin?"

Ja sam rekao da svetkovanje nedelje postaje žig zverin onda kada to svetkovanje bude nametnuto.

"Dakle, ti veruješ da je to žig zverin?" rekla je ona i pogledala u mene.

"Bio bi radostan da proučavam ovo detaljnije sa tobom" rekao sam s nadom.

"Nema šta da se detaljnije proučava" rekla je ona odlučno. "Ti veruješ da je svetkovanje nedelje žig zverin tako da je to kraj razgovora", rekla je ona odlučnim glasom.

Bio sam veoma tužan što je to bio kraj naših razgovora. Nas dvoje više nikad nismo pričali.

Suočio sam se sa ovim procesom saslušavanja više puta.

"Da li veruješ da je Isus stvoreno biće?"

"Ne, verujem da je Isus jednorodjeni od Oca."

"Ti onda veruješ da je Isus stvoren."

"Da li veruješ da je Sveti Duh osoba? Da ili ne?"

"Verujem da je taj Duh - Duh Hristov"

"Onda ti veruješ da je Duh samo neka sila."

"Voljan sam da detaljnije proučavam sa tobom u vezi mojih verovanja na ovu temu."

"Čuo sam sve odgovore koji su mi potrebni, hvala ti."

"Da li veruješ da treba da svetkujemo praznike kako bi bili spaseni? Da ili ne?"

"Pa, ja uživam u praznicima i oni su blagoslov za mene."

"Odgovori na pitanje, da ih moramo svetkovati ili ne?"

"Pa, Isus i apostoli su ih svetkovali, mogu da ti objasnim kako ja to razumem ako želiš da proučavaš sa mnom."

"Proučavao sam ovo pitanje i stvar je razrešena, svetkovanje praznika je legalizam i uvreda za Jehovu i stoga ti vređaš Jehovu ako si na bilo koji način povezan s njima."

Duh saslušavanja se proteže dalje na pitanje Božjeg karaktera.

"Da li veruješ da Bog ubija ili ne? To je jednostavno pitanje - odgovori na njega."

"Mogu da ti objasnim šta sam naučio i otkrio."

"Da li izbegavaš pitanje? To je jednostavno, direktno pitanje. Da li Bog ubija ili ne?"

"Pa, sva sila dolazi od Boga tako da Bog sigurno preuzima odgovornost za dešavanja na Zemlji."

"Ti izbegavaš jednostavan "da" ili "ne" odgovor, stoga ti sigurno veruješ da Bog ne ubija, ali Biblija to sasvim odbacuje."

Postoje i obrnute situacije: "Da li veruješ da Bog kažnjava ljude?"

"Veoma je jasno da to Biblija uči. Ja jednostavno nisam siguran kako to zapravo uvek funkcioniše."

"Bog je jedino ljubav i nikad ne bi tako postupao."

Kada ljudi postavljaju ovakva pitanja i zahtevaju crno - beli odgovor prema njihovim shvatanjima, tada su sigurni da već sve znaju šta treba da znaju. Ovo je upravo stanje Laodikeje. Gospode Isuse, pomози nam da uvek tragamo za istinom, da budemo brzi da čujemo, a spori da se gnevimo i da se prema svima ophodimo ljubavno i s poštovanjem kao što bi naš Otac želeo.

Ja znam da je moj nebeski Otac milosrdan, milostiv, i da obiluje dobrotom i istinom i da nikako neće pravdavati krivoga, već da pohodi bezakonja otaca na deci do treće i četvrte generacije. Ja znam da ne čini ništa silom, već da ima meko srce i da će svaki čovek požnjeti ono što je posejao. Znam da će one koji vole Boga i drže Njegove zapovesti verom Isusovom ograditi zaštitom od sotone i njegovih anđela i da su Subote veliki blagoslov i zaštita za Božji narod. Znam da je Bog naš Zaštitnik i da ponekad, da bi zaštitio Svoju decu, mora doneti neke teške odluke, ali verujem da On zna najbolje. Moj Otac je milostiv i stoga znam da će uvek biti milostiv prema meni. Ja ne uzvikujem zajedno sa Kainom: "Krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti." Ja znam da je živ moj Iskupitelj i da tama i pogrešna shvatanja u vezi Boga nestaju pred svetlošću Njegovog dragocenog karaktera.

U ovoj poruci ste pozvani da odgovorite na poslednju poruku milosti koju treba objaviti svetu. Svetu je potrebna milost, međutim, otkrili smo da svet sebi sudi bez milosti.

"Tama pogrešnih zamisli o Bogu obavlja ovaj svet. Ljudi više ne poznaju pravi Božji karakter. Oni su ga pogrešno shvatili i pogrešno protumačili. Upravo u to vreme treba da se objavi božanska poruka, poruka koja prosvetljuje svojim uticajem,

poruka koja ima spasonosnu moć. Istinu o Božjem karakteru treba objaviti. Tamu ovoga sveta treba da razagna svetlost Njegove slave, svetlost Njegove dobrote, milosti i istine.

To je delo koje opisuje prorok Isaija kada piše: "...Jerusalime, koji javljaš dobre glasove; podigni, ne boj se. Kaži gradovima Judinim: Evo Boga vašeg. Evo, Gospod Bog ide na jakog, i mišica će Njegova ovladati njim; evo plata je njegova kod Njega i delo njegovo pred Njim." (Isaija 40:9-10)

Oni koji čekaju dolazak Ženika, treba da kažu narodu: "Evo Boga vašega!" Poslednji zrak svetlosti blagodati, poslednja poruka milosti koja će se objaviti svetu, predstavlja otkrivenje Njegovog karaktera punog ljubavi. Božja deca treba da objave Njegovu slavu. U svom životu i karakteru treba da pokažu šta je Božja blagodat učinila za njih." Hristove očigledne pouke, 415. str. originala

Imajući na umu ovaj kontekst, razmotrite sledeće Isusove reči:

Matej 7:1-3 "Ne sudite [bez milosti] da vam se ne sudi [bez milosti]; Jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam suditi; i kakvom merom merite, onakvom će vam se meriti. A zašto vidiš trun u oku brata svog, a brvna u oku svom ne osećaš?"

Pozivam vas da pažljivo proučite ovo pitanje. Kakav je naš nebeski Otac zapravo? Kakav je zapravo Njegov karakter? Da li je odlučio da fizički kame- nuje ljude kao što je zapisano u Tori ili je dozvolio Božjem narodu da ima sistem presuda u skladu sa njihovim egipatskim načinom razmišljanja ali koji nije bio dobar? Da li je dozvolio presude bez milosti za one koji nisu pokazali milost?

Vi presudite.